

2) Типологија А. Ђурђева која обухвата: политичко-територијалну самоуправу (општинску, среску, окружну) непосредну самоуправу и представничку локалну самоуправу

3) Типологија и класификација З. Томца који разликује: модел локалне самоуправе у коме становници непосредно учествују у решавању својих интереса, модел локалне самоуправе у коме локални органи представљају противтежу централној државној власти и великим функционалним системима, модел локалне самоуправе у коме су локални органи носиоци одређених децентрализованих државних функција, модел организовања локалних заједница у којима су оне основа политичког система а не само облик организовања у решавању локалних питања.

4) Према професору П. Димитријевићу постоје следећи модели локалне самоуправе: модел скупштина – градоначелник (класичан европски модел), комисијски модел (пореклом француски) са колективним органом који врши и законодавну и извршну власт, и модел градског менаџера или скупштина – менаџер као типично амерички модел.

5) Најпотпунија и највише помињана подела или типологија локалне самоуправе је она коју је дао проф. Ј. Ђорђевић и која обухвата: локалну самоуправу засновану на непосредном удруживању грађана (Швајцарска); локалну самоуправу засновану на искључиво представничкој основи и начелу поделе власти у облику кабинетске владавине (Шведска), локалну самоуправу засновану на представничкој основи и начелу председничке и менаџерске владавине (САД), и локалну самоуправу засновану искључиво на представничкој основи и начелу скупштинске владавине (Енглеска)

4. НАСТАНАК И РАЗВИТАК ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ У СРБИЈИ

Локална (општинска) самоуправа је трајна карактеристика друштвено-политичког живота Србије (и у оквиру бивше Југославије и данас) мада је њен данашњи развитак пре свега последица модерног друштвенополитичког система или уређења земље. Иако је модерна установа, ова наша (српска) локална самоуправа има и своју историју, дугу преко једног века па се и њени почеци везују за стварање саме српске државе. Иако није била ово што је данас, та ондашња самоуправа се помиње још за време Карађорђевог устаничког владавине. То су биле локалне старешине изабране од народа (судије, сеоски кметови и кнезови)